

nu kan sige, at naar man har en dygtig Kontorchef i Epidsen for det herværende Kolonialkontor, saa behøver den Mand, som skal være Departementschef, og som ganske vist efter min Mening ikke kan undværes — ikke at offre mere end en begrændset Del af sin Tid dertil, naar han forøvrigt er en dultig Mand, og man vilde saaledes meget godt kunne forene dette Embede med en anden Embedsstilling og endda opnaa alle de Fordele, som man har af at have en Mand i Epidsen for Koloniernes Centralbestyrelse. Dette er altsaa, som jeg tror, en Besparelse, der kunde gjøres, uden at nogen som helst Interesse eller uden at nogen af de Reformere, som det ærede Medlem for Veile. Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) med Rette lagde Bægt paa, der ved vil lide i nogen Henseende. Nu har imidlertid Udvalget haft andre Betænktheder herved, og da disse ogsaa kunne have deres Betydning, skal jeg tillade mig nærmere at gaa ind paa dem. Man har troet, at det vilde være et Indgreb i den Ordning, der er forudsat i Kolonialloven, hvis man ophørte at lønne en Post af denne Beskaffenhed, og man har henvist til, at man derude ikke kunde antages at onske en saadan Omordning. Dette tror jeg er en fuldstændig Misforstaaelse. Der er kommet Duffer derudfra i saa Henseende. I det man har andraget paa at blive frit for disse Udgifter, har man nemlig udtalt det Dulle, at de bestindige Antiggender fremdeles maatte blive behandlede under eet Departement og ikke adskilt mellem flere. Man har altsaa ønsket, at f. Ex. Dernes Kirkesager ikke maatte blive behandlede under Kirkeministeriet, deres Justitsager ikke under Justitsministeriet og visse andre Sager ikke under Finansministeriet, men derimod, at de skulde vedblive at være under et samlet Departement. Det er det eneste Dulle, som mig bekjendt er kommet derudfra om denne Sag, og dette Dulle har jeg ikke nogen som helst Betænktheder ved fuldstændig at imødekomme. Hvorledes vi derimod herhjemme ville ordne Sagen med Hensyn til Gageringsforholdene, og hvilke Kombinationer vi kunne finde det rigtigt at tilvejebringe for at udfylde en Embedsmands Tid, derom have de aldeles ikke

yttret noget Dulle, og jeg vil sige til, at de her ved have vist en rigtig Takt, idet de have haft Følelsen af, at naar de bleve fri for at afholde denne Udgift af deres eget Budget, maatte de ganske kunne overlade det til os herhjemme at ordne Gageringsforholdene, og hvad dermed staar i Forbindelse, paa den Maade, vi maatte finde det hensigtsmæssigt. Jeg tror altsaa, at Rigsdagen i saa Henseende staar fuldstændigt frit, saa at den kan beslutte, hvad den vil, og at der ikke deraf vilde kunne udledes det Allermindste i den Retning, som Udvalget har udtalt, som om vi havde ladet et overflødig Embede bestaa, saalænge de Andre betalte det. Dette vilde være en Tænkemaade, som jeg tør sige altid har ligget os fjern. Vi have været sparsommelige ikke blot paa egne, men ogsaa paa Andres Begne, saapild vi have kunnet det; men Sagen er den, at saalænge Koloniene udrede dette Beløb, kunde man ikke godt paalægge den Mand, som stod i Epidsen for Bestyrelsen, ved Siden heraf at have andre Bestillinger, som han ikke herhjemme fik Løn for. Naar dette Forhold imidlertid ophæves, er der Intet iveien for at kombinere dette Embede med en anden Bestilling, og jeg tror vistnok, at enhver billig tænkende Mand paa Derne vil finde det rigtigt, at vi, naar vi overtage disse Udgifter, i Forbindelse dermed indføre de Besparelser, som den forandrede nye Ordning gjøre forstandige og hensigtsmæssige. Det ærede Udvalg har fremsat adskillige Tanker med Hensyn til den Retning, hvort man i Fremtiden burde gaa med Hensyn til Udviklingen af Forholdene paa de bestindige Der, og det forekommer mig, at disse Tanker i Meget falde sammen med, hvad jeg udtalte ved denne Sags første Behandling, men som dengang ikke vandt udelte Bifald af de ærede Herrer, som dengang havde Ordet. Det kan derfor kun være mig kjært, at Udvalget altsaa enstemmig er kommet til den Erkjendelse, at den Retning, som jeg tillod mig at udtale som den, hvori det var min Hensigt at gaa, nu kan glæde sig ved en enstemmig Understøttelse fra det ærede Udvalgs Side. Jeg skal med Hensyn til det omhandlede Andragende fra St. Thomas, næstefter, jeg tør sige til Overflødig-